

15-11-2013

Lieve Lieve Femke, Vandaag ben je naar de Regenboogbrug gegaan. Heel rustig ben je in mijn armen ingeslapen.

De laatste weken was je zo moe. Je kon niet meer, maar oh, je wilde nog zo graag bij ons blijven. Toen je nog heel jong was ben je door kinderen als voetbal gebruikt. Tenminste, dat zei het asiel. Je was in paniek en rende weg. Een lieve mens zag het en kon je pakken. Zo kwam je bij het asiel. Liliane en ik waren daar om een hondje te zoeken. Nadat Karma was overgegaan was het zo verdrietig en leeg. We wilden een lief hondenkindje een goed thuis geven. Ze hadden je min of meer verstopt. Helemaal achterin een donker hok, op de cementen vloer lag je. Bang en koud. We zagen elkaar en wisten! Wij zijn voor elkaar bestemd. De mensen van het asiel wilden dat we een oudere hond kozen maar we kozen jou! Zou Karma het geregeld hebben? Ik denk het. Je leek erg op hem . Veel lieve dingen die hij deed en had, had jij ook.

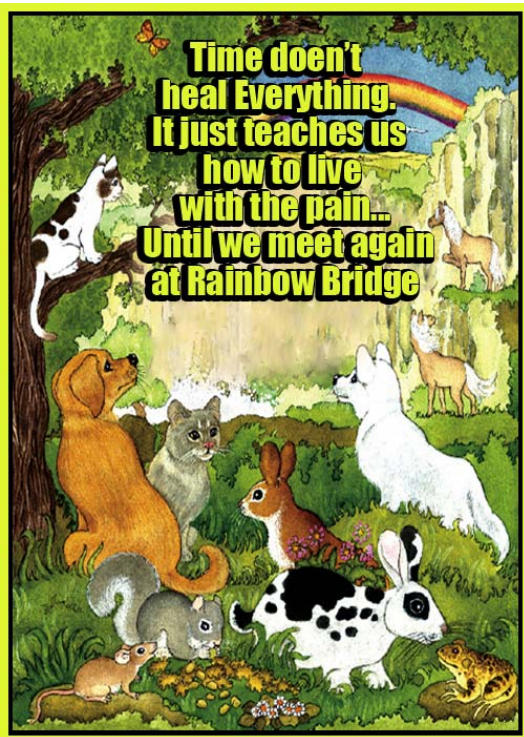
En zo kwam je bij ons. Ik zette je op mama's bed en ook zij was verloren.

Ja, lieve Femke, je was echt een droomhond. Zo lief en toch ook zo goed waaks. Altijd blij en tevreden. Na een wat woelige kennismaking met de pluisjes ging je ook heel veel van ze houden. Pudje zag je, stapte naar je toe en gaf je een wats om je arme oortjes. Dat bracht een levenslang respect voor hem op. Maar later werden jullie echte maatjes.

Toen Faithje bij ons kwam had je het wel moeilijk. Je hield van haar maar zij was voor jou (en voor de pluisjes en zelfs voor mij) te wild. Te energiek. Hoe blij was je toen we een superthuis voor haar vonden en Balouke bij ons kwam. Over liefde op eerste gezicht gesproken... jullie werden echte buddies. Jij hebt Balouke ook zoveel mooie en goede dingen geleerd. Zo veel dank daarvoor lieve Femke... en ja, nu?

Als tranen een trap konden bouwen,
En herinneringen een brug,
Dan klommen wij hoog de hemel in
En brachten je mee terug.
Als sterren konden spreken,
Als sterren konden zien,
Zou je dan vanavond even willen zwaaien
En twinkelen als een groet?

Zodat wij hier beneden weten
Hoe het zonder jou verder moet!

Want dat is zo zo moeilijk. Toen Balouke, Donsje en ik thuiskwamen vanmorgen zocht ik je. Je wachtte altijd zo lief op ons voor het raam in de gang. Je mooie hoofdje dat we als eerste zagen als we binnen reden. Hoe blij was je dat we terug waren.

‘Goed waken hoor meisje’, zei ik altijd voor we weg gingen en dat deed je. Niemand zou binnen gekomen zijn zonder dat je dat vertelde.

Je bakje, je mandje.. we zullen er door moeten lief meisje.

Maar oh, wat een troost te weten dat je nu geen pijn meer hebt. Ik moest met de pijnstillers stoppen omdat je maag helemaal overhoop lag. De pijn werd erg, heel erg. Je kon de laatste

dagen niet meer goed overreind komen ook. Je was zo verdrietig. Daarbij had je een vreemde bloedsuitslag die duidde op ofwel zware nierproblemen of een tumor. En dat laatste denken Liliane en ik. Je kon niets meer eten. Hoe dan ook, er was geen kans op verbetering en lief meisje, je was me te lief om je te laten lijden. Hoeveel wij je nu ook missen, het is goed zo.

Je speelt nu op de Regenboogbrug. Ik zie je met Karma, Kirby en Ferntje rennen en spelen. Chummeke, Daimke en Pudje kijken toe. Ik denk dat Daimke je is komen halen. Een paar dagen terug kwam ze 's nachts even bij me. We waren in een lege kamer. Verhuizen schoot door me heen. Ze zag er zo goed uit. Ze had een mooi glanzend vachtje en was weer speels zoals vroeger. Ik denk dat ze me vertelde dat jij gauw zou moeten verhuizen. Voel haar nu ook om me heen. Je zult heel veel terug bij ons komen kijken maar je moet eerst uitrusten. Het waren zware dagen.

Gisteravond kwam je het vragen:

Lieve Mama

May I go now?

Do you think the time is right?

May I say goodbye to pain filled days

and endless lonely nights?
I've lived my life and done my best,
an example tried to be.
So I can take that step beyond
and set my spirit free?
I didn't want to go at first.
I fought with all my might.
But something seems to draw me now
to a warm and living light.

I want to go,
I really do.
It's difficult to stay.
But I will try as best I can
to live just one more day.
To give you time to care for me
and share your love and fears.
I know you're sad and afraid,
because I see your tears.
I'll not be far,
I promise that, and hope you'll always know
that my spirit will be close to you,
wherever you may go.

Thank you so for loving me.
You know I love you too.
That's why it's hard to say goodbye
and end this life with you.
So hold me now just one more time
and let me hear you say,
because you care so much for me,
you 'll let me go today...

Much much love and purrs from your Femke who will always love you!

Zo dapper was je. Je probeerde toch mee in de tuin te gaan en mee te lopen maar was zo blij als ik je naar binnen liet gaan. Je kon niet meer.

Heerlijk dat je het hier nog hebt meegemaakt. De mooie wandelingen die we iedere dag maakten. Je was hier zo gelukkig. Maar het laatste jaar kon je niet meer mee. Heel erg vond je het als wij dan wel gingen wandelen maar je had een taak. Je moest waken en oh dat deed je! Ik liet de pluisjes met een gerust hart bij je achter.

Liliane vond het ook zo naar. Je was zo lief. En heel wonderlijk, toen zij je spuitje klaar maakte kwam je bij haar staan en keek je haar wetend aan. Lilianes mama zag het. Zij helpt Liliane vaak bij de behandelingen. Ja, jij wist het en was dankbaar dat je rust zou krijgen. Dat maakt het wel minder erg maar toch... We zullen je zo missen.

Weet t je nog dat je een ballon vond? Wat trots waren we dat je in de Engelse krant stond.

Chronicle, Thursday, October 1, 2009

Top prize as Belgian dog sniffs out success

EXCLUSIVE

A FOUR-YEAR-OLD girl had an amazing 'tail' to tell after a Belgian dog won her £100.

Young Hannah Bevan is forever in debt to Femke the dog, who lives near Antwerp and sniffed out a green ticket at the bottom of his garden and presented it to his intrigued owner, Marguerite Vlieland.

She saw that it had been attached to a balloon from a charity race and sent the ticket back to organisers Spratley's Autocare of Mortimer, 280 miles away.

Hannah's mum Paula had bought her the all-conquering balloon at the Swallowfield Show over the August bank holiday weekend. Thanks to Femke, Hannah took home the £100 top prize for the ticket which reached the furthest destination after others were sent back from Cornwall, Hertfordshire and Kent. Of the 500 balloons released,

Bright eyes: Femke the dog who clawed out the winning ticket.

24 tickets were returned by September 12.

Julie Spratley of Spratley's Autocare said: "We're surprised and delighted by the number of people who took the trouble to return the tickets and we're glad the race gave people so much fun while raising money for some very good causes."

"Hannah was happy to receive her prize and we've also sent Femke a bone for being such a good dog!"

The balloon race raised money for Riding For The Disabled, the Air Ambulance and the Wokingham District Cancer Care Trust.

Winnings: Hannah Bevan, four, and her mum, Paula, collect a cheque for £100 from Julie Spratley.

Lieve Femke, we houden van je. Echte liefde overstijgt alles. We blijven altijd bij elkaar en later zien we elkaar weer. Dank voor alle mooie jaren en de vele supermooie herinneringen die we hebben van ons leven samen.

Heel heel veel liefs van ons allemaal ... Pluisjes, Balouke and Marg

If tears could build a stairway, and memories a lane, I'd walk right up to Heaven and bring you home again."

Real love stories don't have happy endings, because real love stories never end!

De dag erna: Maar het was zo vreemd vanmorgen. Femke kuiste altijd met me mee. Ze at de gemorste poezenbrokjes op. Kruiemeltje enz. heel makkelijk. De hele tijd trippelde ze mee. Haar nageltje luid tikkend op de linoleum. Nu, vanmorgen hoorde ik dat ook. Nee, ze is niet echt weg. lijkt alleen maar zo omdat ik haar niet kan knuffelen. Maar ze is echt nog bij ons.

